

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu : **O. P. v P.** – O. P. v P., Š. 11, P. proti žalovanému : **Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v P.**, Okresný dopravný inšpektorát, Nižná brána č. 6, Kežmarok, zastúpený Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Prešove, Pionierska č. 33, Prešov, za účasti : J. O., S. č. 222/7, V. L. v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. ORP-504/DI-SK-2007 zo dňa 27. novembra 2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/84/2008 – 20 zo dňa 16. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/84/2008 – 20 zo dňa 16. júna 2009 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a** .

Účastníkom sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove č. k. 1S/84/2008 – 20 zo dňa 16. júna 2009 zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 27. novembra 2007 č. p. ORP-504/DI-SK-2007 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch predmetného rozsudku krajský súd uviedol, že je nepochybné, že blokové konanie je zjednodušenou formou konania o priestupkoch a uplatňuje sa pri menej závažných priestupkoch, je neformálne a jeho účelom je najmä zvýšiť výchovný účinok tým, že páchatel' je bezprostredne po spáchaní priestupku postihnutý blokovou pokutou. Blokové konanie možno uskutočniť, ak priestupok bol spoľahlivo zistený, na vybavenie veci nestačí dohováranie a obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť. Samotné reálne zaplatenie pokuty zákon nevyžaduje, musí však z príslušného administratívneho spisu vyplývať, že obvinený je ochotný pokutu zaplatiť, ktorú môže zaplatiť aj dodatočne. V predmetnej veci je nepochybne preukázané, že obvinený z priestupku nebol ochotný pokutu na mieste zaplatiť a teda ak bol žalovaným dňa 04. februára 2008 vyzvaný, aby pokutu zaplatil, tento postup bol v rozpore s ustanovením § 84 ods. 1 v spojení s ustanovením § 85 ods. 3 zákona o priestupkoch.

Ďalej v odôvodnení krajský súd poukázal na stanovisko Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03. októbra 2001 sp. zn. Cpj 36/01, ktorý okrem iného uviedol, že v blokovom konaní možno priestupok prejednať uložením pokuty, ak sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 84 ods. 1, 4 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a to, že priestupok je spoľahlivo zistený (predpokladom by malo byť spoľahlivé skutkové zistenie z objektívneho i subjektívneho hľadiska, ako aj náležité právne posúdenie protiprávneho konania), obvinený z priestupku je ochotný uloženú blokovú pokutu zaplatiť (musí tu teda existovať jednak prejav vôle správneho orgánu alebo poverenej osoby, ktorá blokovú pokutu ukladá, jednak súhlasný prejav vôle občana zaplatiť uloženú blokovú pokutu).

Je na občanovi, aby prejavil vôľu zaplatiť (nezaplatiť) blokovú pokutu a aby zvážil vlastnú možnosť zaplatiť pokutu na mieste. Ak jeho úvaha vyústi do záveru, že je ochotný uloženú pokutu zaplatiť, ale ju nemôže zaplatiť na mieste, lebo nemá napr. dostatok finančných prostriedkov, podlieha zákonnému režimu ustanovenia § 85 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v tom zmysle, že je povinný potvrdiť prevzatie bloku od pokutujúceho na pokutu na mieste o nezaplatení.

Krajský súd taktiež uviedol, že z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že obvinený z priestupku bol žalovaným vyzvaný na spísanie zápisnice, pretože takéto dôkazy pripojené nie sú. V rozpore so zákonom teda postupoval žalovaný, ak vedľajšiemu účastníkovi uložil pokutu v blokovom konaní, pretože aj keď priestupok bol spoľahlivo zistený, obvinený z priestupku nebol ochotný zaplatiť pokutu na mieste.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 05. novembra 2008 žalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil tak, že pri aplikácii blokového konania v napadnutom priestupku prvostupňový správny orgán, ako aj odvolací orgán vychádzali z výkladu ustanovenia § 84 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, podľa ktorého za priestupok možno uložiť pokutu v blokovom konaní, ak je spoľahlivo zistený, nestačí dohovárание a obvinený je ochotný pokutu zaplatiť. Blokové konanie je zjednodušenou formou konania o priestupkoch, ktoré sa využíva pri menej závažných priestupkoch a umožňuje vybaviť priestupky podstatne rýchlejšie a neformálnejšie, za splnenia zákonodarcom ustanovených podmienok. Z uvedených podmienok, ktorých splnenie zákon o priestupkoch predpokladá na vykonanie skráteného blokového konania, nevyplýva žiaden iný predpoklad, ktorý uvádza P.. Časová ani miestna súvislosť skutku a samotného blokového konania z vyššie uvedených troch zákonných podmienok nevyplýva. Z citovaného ustanovenia tiež nevyplýva, že by zákonodarca vyžadoval, aby bol páchatel' priestupku pristihnutý pri svojom protiprávnom konaní a aby sa toto konanie postihlo len na mieste.

Ďalej žalovaný poukázal, že z ustanovenia § 84 zákona o priestupkoch nevyplýva, že ak bola spracovaná správa o výsledku objasňovania, nie je možné aplikovať blokové konanie resp. ak niečo predchádza blokovému konaniu tak, ako je to

napr. pri aplikácii § 87 citovaného zákona, že podaním odporu sa rozkaz zrušuje. Resp. ak aj bolo začaté blokové konanie, ale nebolo ukončené, t. j. napr. nebol priestupca ochotný zaplatiť pokutu, tak teda sa vo veci nekonalo, nerozhodlo. Z dikcie ustanovenia § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch nevyplýva, že páchatel' priestupku musí byť pri protiprávnom konaní pristihnutý. Na druhej strane však nestačí ochota obvineného zaplatiť za priestupok bez toho, aby správny orgán nezistil, či vlastne k spáchaniu priestupku došlo. Z uvedeného možno dospieť k záveru, že ak aj správny orgán obdržal správu o výsledku objasňovania priestupku, je na ňom, aby zistil, či je v prvom rade splnená 1. zákonom stanovená podmienka pre aplikáciu § 84, t. j. spoľahlivo zistený priestupok.

Žalovaný vychádzal z názoru podporeného aj stanoviskom Odboru dopravnej polície Prezídia PZ v Bratislave, že v blokovom konaní možno vybaviť priestupkovú vec kedykoľvek, teda aj po začatí neskráteného priestupkového konania, ak sú splnené vyššie uvedené zákonné podmienky, pričom v danom prípade splnené boli, lebo účelom blokového konania je aj zrýchlenie konania, kde príslušný správny orgán v prípadoch, že to považuje za dostatočný postih, bude prejednávať (za dodržania ustanovených podmienok) priestupky v blokovom konaní bez toho, aby musel administratívne práce dokončiť správne konanie. Uloženie pokuty v blokovom konaní má povahu správneho teda aj administratívneho rozhodnutia.

Taktiež žalovaný uviedol, s poukazom na ustanovenie § 84 ods. 3 zákona o priestupkoch, že je na správnom orgáne pre aký postup sa rozhodne, či blokové konanie, či rozkaz či riadne konanie. Pri menej závažných priestupkoch sa aplikuje blokové konanie. Páchatel' priestupku často na mieste priestupku je v inom psychickom stave, ako pred správnym orgánom, ktorý mu to odborne vysvetlí, čoho sa dopustil, predloží mu listinné dôkazy a páchatel' si sám uzná vinu. K tvrdeniu žalobcu, že vec dodatočne vybavil uložením blokovej pokuty, žalovaný uviedol, že nešlo o dodatočné blokové konanie, pretože orgán mestskej polície oprávnený ukladať pokuty v blokovom konaní žiadnu pokutu neuložil, t. j. nezačal a ani riadne neukončil blokové konanie, ale spracoval správu o výsledku objasňovania a až správny orgán uložil blokovanú pokutu.

Záverom žalovaný uviedol, že jeho postup, po zvážení, že konanie obvineného je menej závažným priestupkom a za dodržania ustanovených podmienok v blokovom konaní (priestupok bol spoľahlivo zistený, nestačilo dohováranie a obvinený z priestupku bol ochotný pokutu zaplatiť a následne ju zaplatil – súhlasný prejav vôle občana zaplatiť uloženú blokovú pokutu), uložil mu blokovú pokutu (súčasťou priestupkového spisu je aj zápis o uložení blokovej pokuty 500 Sk, blok č. 8839537 zo dňa 04. februára 2008) bol v súlade so zákonom a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o odvolaní proti rozsudku zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa.

Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za zákonný a odôvodnený. V podrobnostiach poukázal na obsah žaloby a vyjadrenia zachytené v zápisnici z pojednávania zo dňa 16. júna 2009.

Z uvedených dôvodov navrhol odvolanie zamietnuť a napádaný rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa §246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že sú tu dôvody pre zmenu napadnutého rozsudku, avšak z iných dôvodov, ako sú uvedené v odvolaní žalovaného.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. marca 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu priložených spisov vyplýva, že dňa 27. novembra 2007 vedľajší účastník obvinený z priestupku, parkoval osobné motorové vozidlo na mieste, kde mu to D. s dodatkovou tabuľou nedovoľovala. Týmto konaním sa dopustil priestupku v zmysle ustanovenia § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, keď iným konaním porušil všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, konkrétne povinnosť účastníka cestnej premávky dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia ustanovenú v § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách.

Vedľajší účastník bol na mieste spáchania priestupku prichytený Mestskou políciou v Poprade, blokovú pokutu odmietol zaplatiť, preto Mestská polícia v Poprade predložila vec spolu so správou o výsledku vyšetrovania priestupku na ďalšie konanie žalovanému.

Tento vec neprejednal vo formálnom administratívnom konaní, ale vedľajšiemu účastníkovi po predvolaní (ako to vyplýva z vyjadrení žalovaného ako aj vedľajšieho účastníka na pojednávaní konanom dňa 16. júna 2009 pred Krajským súdom v Prešove) vydal bloky na pokutu vo výške 500,00 Sk, ktorú tento uhradil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dňa 04. augusta 2008 O. P. v P. protest, dôvodiac, že priestupok mal byť, namiesto dodatočného vybavenia uložením blokovej pokuty, prejednaný.

Žalovaný protestu nevyhovel a dňa 18. septembra 2008 ho predložil na rozhodnutie nadriadenému orgánu – Krajskému riaditeľstvu PZ, Krajskému dopravnému inšpektorátu v Prešove, tomuto orgánu bol protest doručený dňa 23. septembra 2008.

Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát v Prešove protestu nevyhovelo postupom v zmysle ustanovenia § 27 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, keď bola použitá právna fikcia vydania rozhodnutia o nevyhovení protestu v zákonom stanovenej lehote 30 dní.

O. P. v P dňa 17. decembra 2008 podal na Krajský súd v Prešove žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p. ORP-504/DI-SK-2007 zo dňa 27. novembra 2007.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať všetky zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a) nevyhovie protestu prokurátora, môže prokurátor podať na súd žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p. prokurátor môže podať návrh na začatie konania ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok uvedených v tomto zákone.

Podľa § 249 ods. 3 O.s.p. prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b/ (ďalej len "žaloba") **dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté.**

Je nesporné, že vedľajší účastník dňa 27. novembra 2007 sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, taktiež je nesporné, že za tento mu bola uložená sankcia – pokuta vo výške 500,00 Sk.

Žaloba prokurátora predstavuje mimoriadny prostriedok preskúmania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, z hľadiska toho, že sám účastník sa necíti ukrátený na svojich právach a takúto žalobu nepodal. Žaloba podaná prokurátorom slúži k plneniu úloh prokuratúry v zmysle ustanovení zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre. Prokurátor pri podaní žaloby postupuje v súlade s ustanovením § 249 ods. 3 O.s.p. tak, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté, táto podmienka predstavuje osobitnú náležitosť žaloby.

V preskúvanom prípade nemohol Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobným dôvodom prokurátora vyhovieť, keďže práva vedľajšieho účastníka by boli dotknuté vo väčšom rozsahu než predpokladá citované ustanovenie § 249 ods. 3 O.s.p..

Je dôležité poukázať, že pri podávaní žaloby je nutné, aby prokurátor každý prípad posudzoval so zreteľom na všetky okolnosti v zmysle **proporcionality výsledku** zamýšľaného žalobou a **práv účastníka** nadobudnutých v dobrej viere.

Vedľajší účastník v preskúvanej veci postupoval v súlade s pokynmi a vlastnou činnosťou správneho orgánu. Výsledok sledovaný prokurátorom – formálne administratívne prejednanie priestupku nemožno považovať, s poukazom na závažnosť priestupku a taktiež rovnakú výšku pokuty pri prejednaní v skrátanom blokovom konaní a administratívnom prejednaní priestupku, za primeraný vo vzťahu k rozsahu zásahu do práv vedľajšieho účastníka. Formalistický výklad zákona SNR č. 372/1990 Zb.

o priestupkoch v znení neskorších predpisov by účastníkovi konania bol na ujmu bez toho, aby táto mala pôvod vo vlastnom zavinenom konaní tohto účastníka konania.

Slovenské právo je súčasťou európskeho právneho systému, z dôvodu ktorého je potrebné aby aj rozhodovanie správnych orgánov odrážalo princípy dobrej správy, ktoré sú vyjadrené v odporúčaniach Rady Európy a na tieto princípy odkazuje aj európska judikatúra. Uplatnenie princípov dobrej správy v praxi, okrem iného, znamená, že pri rozhodovaní správny orgán musí vychádzať z princípov ochrany nadobudnutých práv a legitímneho očakávania, ako aj z princípu proporcionality.

Účastník konania postupoval v súlade s pokynmi správneho orgánu, preto by bolo v rozpore s týmito princípmi dobrej správy v tomto konkrétnom prípade, ak by bolo vyhovené dôvodom uvedeným v žalobe.

V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné zhrnúť, že

- 1) pri plnení úloh vyplývajúcich zo zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre je prokurátor oprávnený podať žalobu proti rozhodnutiu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, ak protestu podanému proti tomuto rozhodnutiu nebolo vyhovené,
- 2) pri podávaní žaloby však musí v zmysle ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b/ v spojení s ustanovením § 249 ods. 3 O.s.p. dbať na to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli dotknuté čo najmenej,
- 3) rozsah zásahu do práv nadobudnutých v dobrej viere musí byť čo najmenší **v porovnaní** s výsledkom zamýšľaným žalobou. Teda je nutné posúdiť, či v prípade úspechu prokurátora v súdnom konaní nedôjde k šikanóznemu uplatňovaniu práva smerom k dotknutému účastníkovi správneho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok zmenil v zmysle § 220 O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., keďže neboli splnené podmienky pre jeho potvrdenie alebo zrušenie.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., keď žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov konania nepriznal a žalovaný nárok na náhradu trov nemá.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 18. marca 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská